

Audit Failure: Audit Report Lag and Moderating Role of Family Ownership

Fakhroddin Mohamadrezaei¹, Mohsen Tanani², Abolfazl Aliabadi³

Abstract: Restatements' of financial statements and consequently audit failures are surprisingly high in Iran and audit report lag (ARL) is also falling sharply. Although there are studies about determinations of audit failure, the role of ARL in audit failure by taking into account the possible moderating role of family ownership has not been investigated. One of the factors that affects auditors' ability in detecting breaches in clients' financial statements is audit effort. Hence, it can be predicted that ARL, as a surrogate of audit effort, has a negative relation with audit failure. The results of multivariate analysis reveal that ARL has a negative and significant relation with Type II audit failure, but there is no significant association between ARL and Type I audit failure. Moreover, family ownership is positively associated with Type I audit failure and it has an insignificant relation with Type II audit failure. Finally our findings show that family ownership does not moderate the relation between ARL and Type II audit failure.

Keywords: *Audit error type I, Audit error type II, Audit report lag, Family ownership, Restatements' of financial statements.*

-
1. Assistant Prof. of Accounting, Faculty of Financial Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran
 2. Assistant Prof. of Accounting, Faculty of Financial Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran
 3. MSc. Student of Accounting, Faculty of Financial Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

Submitted: 14 / September / 2017

Accepted: 03 / March / 2018

Corresponding Author: Mohsen Tanani

Email: M.tanani@khu.ac.ir

Citation: Mohamadrezaei, F., Tanani, M., & Aliabadi, A. (2018). Audit Failure: Audit Report Lag and Moderating Role of Family Ownership. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 25(1), 51-70.

خطای حسابرسی: تأخیر در گزارش حسابرسی و نقش تعديل گر مالکیت خانوادگی

فخرالدین محمدضرایی^۱، محسن تنانی^۲، ابوالفضل علی آبادی^۳

چکیده: در صد تجدید ارائه صورت‌های مالی و به‌تun آن خطای حسابرسی در ایران بهشت بالاست و در عین حال، تأخیر در گزارش حسابرسی هم بهشت در حال نزول است. اگرچه تحقیقاتی درباره عوامل مؤثر بر خطای حسابرسی وجود دارد، اثر تأخیر در گزارش حسابرسی بر خطای حسابرسی با نقش تعديل گر مالکیت خانوادگی تا کنون آزمون نشده است. یکی از عواملی که موجب افزایش توانایی کشف حسابرس می‌شود، تلاش حسابرسی یا مدت زمانی است که حسابرس برای رسیدگی‌ها صرف می‌کند؛ بنابراین می‌توان پیش‌بینی کرد تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی رابطه منفی دارد. تحلیل مدل‌های رگرسیونی نشان می‌دهد تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه معناداری ندارد، اما با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه منفی و معناداری برقرار می‌کند. همچنین، بین مالکیت خانوادگی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، اما با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه معناداری ندارد. سایر یافته‌ها نیز نشان می‌دهد مالکیت خانوادگی رابطه تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع دوم را تعديل نمی‌کند.

واژه‌های کلیدی: تأخیر در گزارش حسابرسی، تجدید ارائه صورت‌های مالی، خطای حسابرسی نوع اول، خطای حسابرسی نوع دوم، مالکیت خانوادگی.

۱. استادیار گروه حسابداری، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

۲. استادیار گروه حسابداری، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

۳. کارشناس ارشد حسابداری، دانشکده علوم مالی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۶/۲۳

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۶/۱۲/۱۲

نویسنده مسئول مقاله: محسن تنانی

E-mail: M.tanani@khu.ac.ir

مقدمه

دلیل اصلی وجود حرفه حسابرسی مستقل، افزایش اعتبار صورت‌های مالی است. اعتبار دادن به صورت‌های مالی، به معنای ایجاد اطمینان از قابلیت اتکا به آنهاست؛ اما گاهی ممکن است حسابرسان به‌دلیل کشفنکردن تحریف با اهمیت صورت‌های مالی یا به‌دلیل خطا یا تقلب، اظهارنظر مناسبی ارائه نکند. بدین شکل که ممکن است صورت‌های مالی حسابرسی شده دوره‌های گذشته به‌دلیل اشتباهاتی حسابداری شایان توجه، تجدید ارائه شوند که درنتیجه آن، اعتقاد جامعه نسبت به اظهارنظر حسابرس کاهش می‌یابد. از این رو تعدیلات سنواتی می‌تواند بر اعتبار حسابرسان اثر منفی داشته باشد (حساس یگانه و غلامزاده لداری، ۱۳۹۱). در این رابطه، تحقیقاتی که پیش‌تر در ایران انجام گرفته، نشان می‌دهد درصد بالایی از شرکت‌های ایرانی به‌دلیل اصلاح اشتباه حسابداری، صورت‌های مالی را تجدید ارائه کرده و رقمی را با عنوان تعدیلات سنواتی گزارش می‌کنند (کردستانی، آزاد و کاظمی، ۱۳۸۹).

اگر تجدید ارائه صورت‌های مالی در سال مالی بعد اتفاق بیفتد و حسابرس در سال مالی قبل گزارش خود را تعديل نکرده باشد (گزارش مقبول صادر کرده باشد)، در این حالت خطای حسابرسی نوع دوم (خطر پذیرش نادرست) اتفاق افتاده است. عوامل مختلفی بر بروز خطاهای حسابرسی نوع اول (خطر رد نادرست) و نوع دوم اثرگذارند، اما نقش عوامل نشئت گرفته از خطای حسابرس انکارناپذیر است. برای مثال، اگر حسابرس برای انجام حسابرسی زمان کافی صرف نکند، ممکن است خطر عدم کشف تحریفات با اهمیت در صورت‌های مالی افزایش یابد و در نهایت موجب تجدید ارائه صورت‌های مالی در سال مالی بعد و افزایش خطر پذیرش نادرست توسط حسابرس شود (نوروش، کرمی، مهرانی و شهبازی، ۱۳۹۶ و محمدرضایی، محمد صالح و احمد، ۲۰۱۸).

نکل و پایین (۲۰۰۱) معتقدند که تلاش حسابرسی با تأخیر در گزارش حسابرسی رابطه منفی دارد. به بیان دیگر با کاهش تلاش حسابرسی، تأخیر در گزارش حسابرسی کاهش می‌یابد. آماره‌های توصیفی بنی مهد، مرادزاده فرد و زینالی (۲۰۱۲) نشان می‌دهد میانگین تأخیر در گزارش حسابرسی از ۹۸ روز در سال ۱۳۸۱ به ۷۴ روز در سال ۱۳۸۹ کاهش یافته است. این کاهش محسوس در تأخیر گزارش حسابرسی، اگر به‌دلیل کاهش تلاش حسابرسی باشد، می‌تواند خطر عدم کشف، تجدید ارائه صورت‌های مالی و خطای حسابرسی را افزایش دهد. بنابراین، هدف نخست پژوهش حاضر، بررسی اثر کاهش محسوس تأخیر در گزارش حسابرسی بر خطای حسابرسی است.

در شرکت‌های خانوادگی، به‌دلیل نبود انگیزه‌های قوی برای دستکاری سود، ریسک حسابرسی پایین است (خان و سوبرامانیام، ۲۰۱۲)؛ در نتیجه کاهش در تلاش حسابرسی با

احتمال کمتری به بروز خطر عدم کشف و در نهایت خطای حسابرسی منجر می‌شود. به بیان دیگر، مالکیت خانوادگی می‌تواند رابطهٔ بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی را تعديل کند. بنابراین، هدف دوم این پژوهش، بررسی نقش تعديلی مالکیت خانوادگی در رابطهٔ بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی است.

این پژوهش برای پیش‌بینی رابطهٔ احتمالی تأخیر در گزارش حسابرسی و بروز خطای حسابرسی، از نظریهٔ تلاش حسابرسی بهره می‌برد. یکی از عواملی که موجب افزایش توانایی کشف حسابرس می‌شود، تلاش حسابرسی یا مدت زمانی است که حسابرس برای افزایش رسیدگی‌ها صرف می‌کند؛ بنابراین، کاهش تلاش حسابرسی می‌تواند احتمال خطر عدم کشف حسابرسی را به‌شدت افزایش دهد (بلنکلی، هارت و مک گرگور، ۲۰۱۲). بر این اساس می‌توان گفت، هرچه زمان صرف شده برای انجام فرایند حسابرسی توسط حسابرس کاهش یابد، این امر می‌تواند به کاهش تأخیر در ارائهٔ گزارش حسابرسی منجر شود و درنتیجه آن، خطای حسابرسی را افزایش دهد.

همچنین، برای تبیین نقش تعديلی احتمالی مالکیت خانوادگی بر رابطهٔ بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی، از تئوری نمایندگی بهره برده شده است. بر این اساس، شرکت‌های خانوادگی ممکن است مشکلات نمایندگی را تقلیل دهند (خان و سوبرامانیام، ۲۰۱۲). از یک دیدگاه گفته می‌شود، شرکت‌های خانوادگی هزینه‌های نمایندگی کمتری دارند، بنابراین به ارزیابی ریسک و تلاش‌های حسابرسی کمتری نیاز داشته و در نتیجه حق‌الزحمهٔ پایین‌تری دارند. از این رو، طبق تحقیقات انجام‌شده، در شرکت‌های خانوادگی به‌دلیل ریسک حسابرسی پایین، تأخیر در گزارش حسابرسی کوتاه است، اما این تأخیر کوتاه به‌احتمال کمی موجب افزایش خطای حسابرسی در این‌گونه شرکت‌ها می‌شود.

این پژوهش برای متون حسابداری نوآوری‌هایی را به همراه دارد. پژوهش‌های پیشین، اغلب اثر عوامل مؤثر بر تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی (مانند، رفیعی و صفرازده، ۱۳۹۳) و رابطهٔ مالکیت خانوادگی بر عوامل دیگر (مانند، مهر آذین، قبدهان و فروتن، ۱۳۹۲) را مطالعه کرده‌اند، اما پژوهش حاضر نخستین پژوهشی است که نقش تأخیر در گزارش حسابرسی بر خطاهای حسابرسی نوع اول و دوم و نقش تعديل گر مالکیت خانوادگی بر رابطهٔ این دو را بررسی می‌کند.

پیشینهٔ نظری پژوهش تلاش حسابرسی و خطر عدم کشف

بودجهٔ زمانی، یکی از ابزارهای مدیریتی مهم در بسیاری از برنامه‌ریزی‌های حسابرسی است. اعمال بودجهٔ زمانی نامتعارف، خود می‌تواند به مشکلاتی منجر شود که مهم‌ترین آنها ایجاد

استرس، از دستدادن انگیزه برای حسابرسان و توسل به انجام اموری همچون حذف پنهانی برخی مراحل حسابرسی از برنامه، عدم انجام رویه‌های حسابرسی طبق استاندارد و اتکای زیاد به توضیحات صاحبکار است. این قبیل رفتارها که معلول فشار زمانی نامتعارف است، می‌تواند به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر کار حسابرسی تأثیر سوء (منفی) داشته باشد (باورین و کینگ، ۲۰۰۹). به بیانی دیگر، فشار بودجه زمانی می‌تواند به کاهش آزمون‌های حسابرسی و افزایش خطر عدم کشف حسابرسی منجر شود.

یکی از عواملی که توانایی کشف حسابرس را افزایش می‌دهد، تلاش حسابرسی یا مدت زمانی است که حسابرس برای رسیدگی‌ها صرف می‌کند. بنابراین، کاهش تلاش حسابرسی می‌تواند احتمال خطر عدم کشف حسابرسی را بهشت افزایش دهد (بلنکلی و همکاران، ۲۰۱۲). بر این اساس می‌توان گفت، هرچه زمان صرف شده برای انجام فرایند حسابرسی توسط حسابرس کاهش یابد، تأخیر در ارائه گزارش حسابرسی نیز کاهش می‌یابد. بنابراین می‌توان انتظار داشت اگر حسابرس زمان کمتری را برای کار حسابرسی صرف کند، ممکن است نتواند تمام انحراف‌های بالهمیت را کشف کند و این کار سبب افزایش خطای حسابرسی می‌شود.

مالکیت خانوادگی و تضاد نمایندگی

در شرکت‌های خانوادگی، اعضای خانواده که مالک بخشی از سهام شرکت‌اند، به عنوان مدیر فعالیت می‌کنند؛ بنابراین آنها هم مالک و هم نماینده هستند. تا زمانی که از این دیدگاه به شرکت نگاه شود، مشکل چندانی در روابط نماینده - مالک به وجود نخواهد آمد. تمرکز بر بقای بلندمدت و شهرت شرکت‌های خانوادگی و همچنین روابط شخصی با اعتباردهندگان و سایر سهامداران، ممکن است هزینه‌های نمایندگی را کاهش دهد؛ زیرا حضور پایدار و بلندمدت اعضای خانواده در شرکت و اراده آنها برای باقی نگهداشتن نام خانواده، ممکن است موجب شود که شرکت‌های خانوادگی رابطه خوب و بلندمدتی با سهامداران غیرخانوادگی و اعتباردهندگان داشته باشند (اندرسون و ریب، ۲۰۰۳). مطلب بیان شده به این اشاره دارد که احتمال بروز رفتار فرصت‌طلبانه در اعضای خانواده و تأثیرگذاری آنها در فرایند گزارشگری مالی، کمتر است (ونگ، ۲۰۱۲).

از دیدگاه مقاضی، انتظار می‌رود که شرکت‌هایی که با سهامداران کنترل کننده، به‌ویژه کنترل خانوادگی اداره می‌شوند، به حسابرسی کمتری نیاز داشته باشند که این با حق‌الرحمه حسابرسی پایین در ارتباط است. همچنین می‌توان استدلال کرد که حضور اعضای خانواده در هیئت‌مدیره و تیم مدیریتی و همچنین شهرت شرکت، اثر مثبتی بر شرکت می‌گذارد (خان و سوبرامانیام، ۲۰۱۲). در این موقعیت، ممکن است ریسک حسابرسی در خصوص واحد مورد رسیدگی توسط

حسابرسان پایین ارزیابی شود. از دیدگاه عرضه‌کننده، حسابرسان ممکن است تلاش‌های حسابرسی کمتری برای حداقل کردن ریسک حسابرسی انجام دهند که نتیجه‌این حق‌الزحمه حسابرسی کمتر است (خان و سوبرامانیام، ۲۰۱۲). با توجه به آنچه بیان شد، می‌توان انتظار داشت شرکت‌های خانوادگی به‌دلیل کمبودن هزینه‌های نمایندگی، ریسک حسابرسی کمتری داشته باشند.

پیشینهٔ تجربی پژوهش

تا کنون پژوهشی در رابطه با تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی و نقش تعدیل‌گر مالکیت خانوادگی، چه در داخل کشور و چه در خارج از کشور انجام نشده و به‌دلیل نیافتنت متومن کافی در زمینهٔ خطای حسابرسی و اندازه‌گیری خطای حسابرسی بر اساس تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی، در این بخش به تحقیقاتی که در زمینهٔ تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی انجام شده‌اند، اشاره می‌شود. در زمینهٔ نقش متغیرهای مختلف بر تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی، شواهد تجربی شایان توجهی وجود دارد (مانند، بلنکلی و همکاران، ۲۰۱۲؛ لین، لین، فرنارو و هوانگ؛ ۲۰۱۷؛ عبدالی، فعال قیومی و پرتوى، ۱۳۹۲)، اما در خصوص پیامدهای تأخیر در گزارش حسابرسی، پژوهش‌های اندکی در دسترس است.

هونگ چان، لو و مو (۲۰۱۵) دریافتند که تأخیر درازمدت گزارش حسابرس، احتمال تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی را در سال آتی افزایش می‌دهد. نتایج پژوهش بلنکلی و همکاران (۲۰۱۴) نشان می‌دهد تأخیر غیرعادی در گزارش حسابرسی (تأخر سال جاری یک صاحبکار نسبت به تأخیر آن در سال مالی قبل)، رابطهٔ مشتبی با تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی در سال مالی بعد دارد. همچنین آنها گزارش کردند که فشار کاری (تلاش حسابرسی کم) رابطهٔ مستقیمی با افزایش تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی در سال مالی بعد دارد. یافته‌های پژوهش شارد (۲۰۱۴) گویای وجود ارتباط منفی بین معیارهای مدیریت سود و تأخیر غیرعادی در گزارش حسابرسی است. همچنین نتایج پژوهش وی نشان می‌دهد تأخیر غیرعادی در گزارش حسابرسی، موجب به‌وجود آمدن تردیدهایی دربارهٔ کیفیت سود بین سهامداران می‌شود. به علاوه، در پژوهش دیگری در این رابطه، لمبرت، جونز و برازل (۲۰۱۳) به این نتیجه رسیدند که با کاهش تأخیر در زمان صدور گزارش حسابرسی، کیفیت سود کاهش می‌یابد.

همانند پژوهش‌های خارجی، در داخل کشور شواهد تجربی شایان توجهی در زمینهٔ پیامدهای تأخیر در گزارش حسابرسی وجود ندارد. نتایج پژوهش صفری گرایلی (۱۳۹۶) حاکی از آن است که تأخیر غیرعادی گزارش حسابرس، احتمال تجدید ارائهٔ صورت‌های مالی آتی را افزایش

می‌دهد. علاوه بر این، نتایج وی نشان می‌دهد وابستگی اقتصادی حسابرس به صاحبکار، اثر تأخیر غیرعادی گزارش حسابرس بر تجدید ارائه صورت‌های مالی را تشید می‌کند؛ اما یافته‌های پژوهش محمد ضایی و محمد صالح (۲۰۱۶) نشان داد تأخیر در گزارش حسابرسی رابطه معناداری با مدیریت سود ندارد. در پژوهش دیگری در همین زمینه، احمدی (۱۳۹۴) ثابت کرد که بین تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی و تجدید ارائه صورت‌های مالی رابطه منفی و معناداری وجود دارد و فشار زمانی بر حسابرس و وابستگی اقتصادی او به صاحبکار، تأثیر معناداری بر رابطه بین این دو متغیر می‌گذارند. مهدوی و دهقانی سعدی (۱۳۹۵) نیز به بررسی نقش میانجی تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی در تبیین رابطه بین کیفیت سود و ارزش شرکت پرداختند و نشان دادند بین تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی و ارزش شرکت، رابطه منفی و معناداری وجود دارد. همچنین آنها به رابطه منفی و معناداری بین کیفیت سود و تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی دست یافتند و رابطه میانجی تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی را در تبیین رابطه بین کیفیت سود و ارزش شرکت، تأیید کردند. رحمانی و بخردی نسب (۱۳۹۵) نشان دادند افزایش تأخیر عادی در ارائه گزارش حسابرسی، موجب افزایش استقلال حسابرس می‌شود، اما وقوع تأخیرهای غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی تأثیری بر افزایش یا کاهش استقلال حسابرس ندارد. به طور کلی، اغلب پژوهش‌های پیشین تأثیر منفی تأخیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی بر کیفیت حسابرسی را تأیید کرده‌اند.

نظریه تلاش حسابرسی بیان می‌کند که اگر حسابرس زمان کمتری را برای کار حسابرسی صرف کند، ممکن است نتواند تمام انحراف‌های با اهمیت را کشف کند، از این رو خطای حسابرسی افزایش می‌یابد. محققانی همچون بلنکلی و همکارانش (۲۰۱۲)، از این دیدگاه حمایت کرده‌اند؛ بنابراین می‌توان پیش‌بینی کرد که تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی رابطه منفی دارد. از سوی دیگر، محققان دیگری همچون خان و سوبرامانیام (۲۰۱۲)، نشان داده‌اند که تضاد نمایندگی در شرکت‌های خانوادگی کم است، در نتیجه بهدلیل تضاد نمایندگی پایین در شرکت‌های با مالکیت خانوادگی، تأخیر در گزارش کوتاه، به احتمال کمی می‌تواند خطای حسابرسی را افزایش دهد.

به منظور دستیابی به اهداف پژوهش و بر مبنای پیشینه‌های نظری و تجربی بیان شده، در

پژوهش حاضر شش فرضیه زیر مطرح می‌شود:

فرضیه ۱: تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه منفی دارد.

فرضیه ۲: تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه منفی دارد.

فرضیه ۳: مالکیت خانوادگی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه منفی دارد.

فرضیه ۴: مالکیت خانوادگی با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه منفی دارد.

فرضیه ۵: مالکیت خانوادگی رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع اول را تعدیل می‌کند.

فرضیه ۶: مالکیت خانوادگی رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع دوم را تعدیل می‌کند.

روش‌شناسی پژوهش

جدول ۱ فرایند انتخاب نمونه را توضیح می‌دهد. داده‌های خطای حسابرسی (خطای آلفا، خطای بتا)، تأخیر در گزارش حسابرسی و مالکیت خانوادگی مربوط به سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ به صورت دستی از گزارش‌های مالی سالیانه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران جمع‌آوری شدند. نسخه الکترونیکی گزارش‌های مالی سالیانه شرکت‌های بورسی در سایت کдал در دسترس است. دوره زمانی پژوهش سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ انتخاب شد؛ زیرا تحریم‌های اعمال شده در این دوره، موجب رکود وضعیت اقتصادی ایران شده بود و به همین دلیل، شرایط دوره انتخاب شده با دوره قبل از آن (قبل از ۱۳۹۰) کاملاً متفاوت است. بر اساس آنچه در جدول ۱ آمده، نمونه نهایی آماری شامل ۷۵۰ سال - شرکت مشاهده می‌شود.

جدول ۱. نمونه آماری پژوهش

ردیف	شرح	تعداد
۱	تعداد کل شرکت‌های موجود در جامعه آماری تحقیق	۳۵۶
۲	شرکت‌هایی که طی دوره تحقیق از بورس خارج شدند	(۳۸)
۳	شرکت‌های گروه مالی، واسطه‌گری، بانک و بیمه	(۷۶)
۴	شرکت‌هایی که پایان سال مالی آنها پایان اسفند نیست	(۹۲)
۵	تعداد شرکت‌های باقی‌مانده پس از غربالگری	۱۵۰

مدل آزمون فرضیه

مدل اصلی تحقیق برگرفته از پژوهش محمد رضایی و همکارانش (۲۰۱۶) است. برای آزمون فرضیه‌ها از مدل رگرسیونی لوجیت استفاده شد. فرضیه‌های اول و دوم پژوهش بر اساس مدل رگرسیونی ۱ به شرح زیر آزمون شده‌اند.

$$\begin{aligned}
 & TypeEorrI_{it}, TypeEorrII_{it} \\
 & = \beta_0 + \beta_1 LogARL_{it} + \beta_2 Audpvt_{it} + \beta_3 Audchg_{it} \\
 & + \beta_4 Size_{it} + \beta_5 Lev_{it} + \beta_6 InvRec_{it} + \beta_7 Liq_{it} + \beta_8 Loss_{it} \\
 & + \beta_9 Subs_{it} + \beta_{10} LogAge_{it} + \beta_{11} Conown_{it} \\
 & + \sum \beta_j IndustryDum + \sum \beta_k YearDum + \varepsilon_{it}
 \end{aligned} \tag{۱}$$

برای آزمون فرضیه‌های سوم و چهارم پژوهش از مدل رگرسیونی ۲ به شرح زیر استفاده شده

است:

$$\begin{aligned}
 & TypeEorrI_{it}, TypeEorrII_{it} \\
 & = \beta_0 + \beta_1 LogARL + \beta_2 Familyowner_{it} + \beta_3 Audpvt_{it} \\
 & + \beta_4 Audchg_{it} + \beta_5 Size_{it} + \beta_6 Lev_{it} + \beta_7 InvRec_{it} \\
 & + \beta_8 Liq_{it} + \beta_9 Loss_{it} + \beta_{10} Subs_{it} + \beta_{11} LogAge_{it} \\
 & + \beta_{12} Conown_{it} + \sum \beta_j IndustryDum + \sum \beta_k YearDum \\
 & + \varepsilon_{it}
 \end{aligned} \tag{۲}$$

برای آزمون فرضیه‌های پنجم و ششم پژوهش از مدل رگرسیونی ۳ به شرح زیر استفاده شده

است:

$$\begin{aligned}
 & TypeEorrI_{it}, TypeEorrII_{it} \\
 & = \beta_0 + \beta_1 LogARL + \beta_2 Familyowner_{it} + \beta_3 LogARL_{it} \\
 & \times Familyowner_{it} + \beta_4 Audpvt_{it} + \beta_5 Audchg_{it} \\
 & + \beta_6 Size_{it} + \beta_7 Lev_{it} + \beta_8 InvRec_{it} + \beta_9 Liq_{it} + \beta_{10} Loss_{it} \\
 & + \beta_{11} Subs_{it} + \beta_{12} LogAge_{it} + \beta_{13} Conown_{it} \\
 & + \sum \beta_j IndustryDum + \sum \beta_k YearDum + \varepsilon_{it}
 \end{aligned} \tag{۳}$$

متغیرهای وابسته

Type Eorr I: چنانچه حسابرس گزارش غیر مقبول صادر کند و صورت‌های مالی صاحبکار در سال بعد تجدید ارائه نشود (تعدیلات سنواتی شناسایی نشده باشد)، خطای نوع اول اتفاق افتاده و برای آن عدد ۱ لحاظ می‌شود. اگر هیچ‌گونه خطایی صورت نگیرد، عدد صفر در نظر گرفته می‌شود.

Type Eorr II: چنانچه حسابرس در یک سال گزارش مقبول صادر کند، ولی در سال مالی بعد صورت‌های مالی صاحبکار تجدید ارائه شود (تعدیلات سنواتی شناسایی شود) به‌اصطلاح خطای نوع دوم اتفاق افتاده و برای آن عدد ۱ در نظر گرفته می‌شود. اگر هیچ‌گونه خطایی صورت نگیرد، عدد صفر لحاظ می‌شود.

متغیرهای مستقل

Log ARL: تأخیر در گزارش حسابرسی، عبارت است از لگاریتم طبیعی فاصله زمانی بین تاریخ پایان سال مالی و تاریخ امضای گزارش حسابرسی.

Familyowner: متغیر ساختگی که اگر مالکیت شرکتی خانوادگی باشد برابر ۱ است و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد. دara بودن حداقل ۲۰ درصد سهام از سوی اعضای خانواده یا عضویت آنان در هیئت مدیره (نمایری و محمدی ۱۳۸۹)، معیار تشخیص مالکیت خانوادگی است.

متغیرهای کنترلی

Audpvt: اگر حسابرس خصوصی باشد عدد ۱ می‌گیرد و اگر سازمان حسابرسی و مؤسسه مفید راهبر باشد، صفر لحاظ می‌شود.

Audchg: متغیر ساختگی است که اگر حسابرس تغییر یافته باشد ۱ و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد.

Size: اندازه صاحبکار است و از طریق لگاریتم طبیعی جمع کل دارایی‌های صاحبکار به دست می‌آید.

Lev: اهرم مالی است که از جمع کل بدھی‌ها تقسیم بر جمع کل دارایی‌ها محاسبه می‌شود.
InvRec: از طریق نسبت جمع موجودی‌ها و حساب‌های دریافتی به جمع کل دارایی‌ها محاسبه می‌شود.

Liq: از طریق نسبت جمع کل دارایی‌های جاری به جمع کل بدھی‌های جاری به دست می‌آید.
Loss: متغیر ساختگی است و زیان ده بودن صاحبکار را نشان می‌دهد که اگر صاحبکار زیان گزارش کرده باشد عدد ۱ و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد.

Subs: متغیر ساختگی است که اگر صاحبکار شرکت (های) فرعی داشته باشد عدد ۱ و در غیر این صورت مقدار صفر می‌گیرد.

LogAge: لگاریتم طبیعی سن صاحبکار از تاریخ تأسیس آن است.
Conown: تمرکز مالکیت، درصدی از سهام عادی صاحبکار که متعلق به بزرگترین سهامدار است.

IndustryDum: متغیر ساختگی است و اثر صنعت را کنترل می‌کند.

YearDum: متغیر ساختگی است و اثر تغییرات در طول زمان را کنترل می‌کند.

یافته‌های پژوهش

آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

در بخش «الف» جدول ۲، برخی از مفاهیم آمار توصیفی متغیرها، شامل میانگین، میانه، حداقل مشاهدات، حداکثر مشاهدات و انحراف معیار ارائه شده است. برای مثال، میانگین تأخیر در گزارش حسابرسی (تعداد روزها) ۷۸/۷۲ به دست آمده است که با نتایج پژوهش محمدرضایی و محدصالح (۲۰۱۶) مطابقت دارد. همچنین، میانگین تمرکز مالکیت $\frac{۵۳}{۳}$ درصد است که با توجه به انحراف معیار به دست آمده $\frac{۲۱}{۷}$ درصد (носان نسبتاً کمی) دارد. میانگین اهرم مالی با مقدار $\frac{۶۴}{۵}$ نشان می‌دهد $\frac{۶۳}{۵}$ درصد منابع مالی شرکت از طریق بدھی تأمین مالی شده است. میانگین نسبت دارایی‌های جاری بر بدھی‌های جاری با مقدار $\frac{۱}{۳۴}$ ، گویای نوسان نسبتاً کم این متغیر است. نتایج به دست آمده برای میانگین اهرم مالی، میانگین نسبت جمع موجودی‌ها و حسابهای دریافتی و تمرکز مالکیت، با نتیجه تحقیقات قبلی مانند محمدرضایی و محدصالح (۲۰۱۶) مطابقت دارد.

با توجه به بخش «پ» جدول ۲، نتایج آزمون مقایسه‌تی استیودنت نشان می‌دهد در سطح خطای ۵ درصد، میانگین نسبت جمع موجودی‌ها و حسابهای دریافتی در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع اول با شرکت‌های بدون خطای حسابرسی نوع اول، تفاوت معناداری دارند.

در بخش «ت» جدول ۲ نیز در سطح خطای ۵ درصد، تفاوت معناداری بین میانگین تأخیر در گزارش حسابرسی در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع دوم با شرکت‌های بدون خطای حسابرسی نوع دوم مشاهده می‌شود و این نتیجه نشان می‌دهد لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع دوم کمتر است. علاوه بر این، بر اساس نتایج به دست آمده، بین اندازه شرکت، اهرم مالی، نسبت دارایی‌های جاری بر بدھی‌های جاری و تمرکز مالکیت در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع دوم و شرکت‌های بدون خطای حسابرسی نوع دوم، تفاوت معناداری وجود دارد.

با توجه به بخش «ج»، نتایج آزمون کای دو نشان می‌دهد که در سطح خطای ۵ درصد، بین زیان و شرکت فرعی در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع دوم با شرکت‌های بدون خطای حسابرسی نوع دوم، تفاوت معناداری مشاهده می‌شود.

آزمون‌های گزارش نشده (نتایجی که جدول آنها در متن مقاله ارائه نشده) نشان می‌دهد همبستگی دویه دو هیچ‌یک از متغیرهای پژوهش از ۶۰ درصد و عامل تورم واریانس نیز از حد آستانه‌ای ۱۰ بیشتر نیست؛ بنابراین می‌توان گفت که هم‌خطی، مشکل عمدہ‌ای در این پژوهش نیست (گجراتی، ۱۳۹۵).

جدول ۲. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

بخش (الف) متغیرهای بیوسته					
نام متغیرها	میانگین	میانه	حداکثر	حداقل	انحراف معیار
تأخیر در گزارش حسابرسی	۷۸/۷۱۷	۸۲	۱۲۱	۲۳	۲۵/۸۰۳
لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی	۴/۲۹۷	۴/۴۰۷	۶/۰۷۳	۲/۸۳۳	۰/۴۰۳
اندازه شرکت	۱۳/۷۸۷	۱۳/۶۷۸	۱۸/۴۳۸	۱۰/۹۶۳	۱/۱۷۵
اهم مالی	۰/۶۳۵	۰/۶۳	۱/۶۷۱	۰/۱۹	۰/۲۲۱
نسبت جمع موجودی‌ها و حساب‌های دریافتی	۰/۵۳۸	۰/۵۴۲	۰/۸۸۳	۰/۱۱۸	۰/۱۸۸
نسبت دارایی‌های جاری بدھی‌های جاری	۱/۳۴۱	۱/۲۰۷	۴/۴۵	۰/۲۷۷	۰/۶۴
لگاریتم طبیعی سن شرکت	۳/۵۱۲	۳/۶۳۸	۴/۱۴۳	۲/۰۷۹	۰/۴۰۹
تمرکز مالکیت	۰/۵۳۳	۰/۵۳	۰/۹۹	۰/۰۸	۰/۲۱۷

بخش (ب) متغیرهای گسسته					
نام متغیرها	فراوانی	درصد			
مالکیت خانوادگی	۱۵۱	۲۰			
مؤسسه حسابرسی معتمد بورس - طبقه اول	۴۷۴	۶۳			
تبییر حسابرس	۱۶۹	۲۲/۵			
زیان	۱۰۱	۱۳/۵			
شرکت فرعی	۲۸۰	۳۷			

بخش (پ) آزمون t در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع اول				
نام متغیرها	نوع اول (۸۰ مشاهده)	خطای حسابرسی	نوب خطای حسابرسی (۴۳۵ مشاهده)	آماره t
لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی	۴/۲۶۳	۴/۳۴۷	۴/۳۴۷	۰/۱۴۸
اندازه شرکت	۱۳/۸۳۸	۱۳/۸۸۲	۱۳/۸۸۲	-۰/۱۸
اهم مالی	۰/۷۳۲	۰/۷۰۴	۰/۷۰۴	۰/۵۲۵
نسبت جمع موجودی‌ها و حساب‌های دریافتی	۰/۴۷۷	۰/۵۵۲	۰/۵۵۲	***-۳/۲۳۱
نسبت دارایی‌های جاری بدھی‌های جاری	۱/۳۰۵	۱/۳۸۸	۱/۳۸۸	-۰/۶۳۲
لگاریتم طبیعی سن شرکت	۳/۴۵۸	۳/۵۰۳	۳/۵۰۳	-۰/۸۹۴
تمرکز مالکیت	۰/۵۰۷	۰/۵۱۹	۰/۵۱۹	-۰/۴۷۵

ادامه جدول ۲

بخش (ت) آزمون ۶ در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع دوم

نام متغیرها	خطای حسابرسی نوع دوم (۲۳۵ مشاهده)	نبود خطای حسابرسی (۴۳۳ مشاهده)	آماره t
لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی	۴/۱۶۷	۴/۳۴۵	***-۵/۵۸۵
اندازه شرکت	۱۳/۵۹۷	۱۳/۸۷۴	**-۲/۴۰۵
اهم مالی	۰/۵۶۶	۰/۷۰۴	***-۶/۱۴۲
نسبت جمع موجودی ها و حساب های دریافتی	۰/۵۲	۰/۵۵۲	**-۲/۰۶۲
نسبت دارایی های جاری بدھی های جاری	۱/۵۴۳	۱/۳۸۹	*۱/۷۶۴
لگاریتم طبیعی سرعت شرکت	۳/۵۰۲	۳/۵۰۸	-۰/۱۸۲
تمرکز مالکیت	۰/۵۷۱	۰/۵۱۷	***۳/۰۶۰

بخش (ث) آزمون کای دو در شرکت‌های دارای خطای حسابرسی نوع اول

نام متغیر	خطای حسابرسی نوع اول (۸۰ مشاهده)	نبود خطای حسابرسی (۴۳۵ مشاهده)	آماره کای دو
تأخیر در گزارش حسابرسی	----	----	۱۱۵/۰۸۹
مالکیت خانوادگی	۲۰	۹۰	-۰/۷۴۷
مؤسسه حسابرسی معتمد بورس متعلق به طبقه اول	۶۳	۳۷۰	۲/۰۰۸
تغییر حسابرس	۱۷	۹۲	*
زبان	۱۷	۷۴	-۰/۸۳۴
شرکت فرعی	۲۴	۱۷۸	*۳/۴۳۵

بخش (ج) آزمون کای دو در شرکت‌های دارای خطای نوع دوم

نام متغیر	خطای حسابرسی نوع دوم (۲۳۵ مشاهده)	نبود خطای حسابرسی (۴۳۳ مشاهده)	آماره کای دو
تأخیر در گزارش حسابرسی	----	----	۱۰۵/۸۵۴
مالکیت خانوادگی	۴۱	۹۰	۱/۰۷۷
مؤسسه حسابرسی معتمد بورس متعلق به طبقه اول	۲۰۳	۳۷۰	-۰/۱۰۹
تغییر حسابرس	۶۰	۹۲	۱/۵۹۱
زبان	۱۰	۷۴	**۲۲/۸۲۵
شرکت فرعی	۷۸	۱۷۸	*۴/۱۳۱

* معناداری در سطح اطمینان ۹۰٪ ** معناداری در سطح اطمینان ۹۵٪ *** معناداری در سطح اطمینان ۹۹٪

آمار استنباطی (نتایج آزمون فرضیه‌های پژوهش)

بررسی فرضیه اول: بر اساس نتایج به دست آمده، ضریب متغیر لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی، ۷۷/۰ بوده که نشان‌دهنده تأثیر مثبت تأخیر در گزارش حسابرسی بر خطای حسابرسی نوع اول است؛ اما در سطح خطای ۵ درصد، آماره Z ضریب متغیر تأخیر در گزارش

۶۳

حسابرسی در مدل معنادار نیست. با توجه به نتایج به دست آمده نمی‌توان در سطح خطای ۵ درصد فرضیه اول را تأیید کرد؛ به این معنا که تأخیر در گزارش حسابرسی با احتمال رخداد خطای حسابرسی نوع اول رابطه معناداری ندارد.

بررسی فرضیه دوم: بر اساس نتایج، ضریب متغیر لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی ۰/۰- به دست آمد که نشان‌دهنده تأثیر منفی تأخیر در گزارش حسابرسی بر خطای حسابرسی نوع دوم است و در سطح خطای ۵ درصد، آماره Z ضریب متغیر تأخیر در گزارش حسابرسی در مدل معنادار است. با توجه به آنچه بیان شد، می‌توان در سطح خطای ۵ درصد فرضیه دوم را تأیید کرد؛ یعنی با تأخیر بیشتر (تلاش بیشتر) حسابرسی، احتمال رخداد خطای حسابرسی نوع دوم (خطر پذیرش نادرست) کاهش می‌یابد.

جدول ۳. نتایج تخمین مدل اول پژوهش

نتایج آزمون فرضیه اول		نتایج آزمون فرضیه دوم		متغیر
آماره Z	ضریب برآورده شده	آماره Z	ضریب برآورده شده	
۱/۰۲۶	۲/۵۰۵	-۰/۷۳۹	-۲/۲۲۷	مقدار ثابت
-۲/۷۲۴	-۰/۷۲۱	۱/۷۷۶	-۰/۷۷۲	لگاریتم طبیعی تأخیر در گزارش حسابرسی
-۰/۰۴۹	-۰/۰۱۴	-۱/۶۱۷	-۰/۰۵۸۵	مؤسسه حسابرسی معتمد بورس متعلق به طبقه اول
۰/۹۵۷	۰/۲۱۲	۰/۰۷۰	۰/۰۲۴	تغییر حسابرس
-۱/۰۸۰	-۰/۰۷۸	-۰/۰۱۰	-۰/۰۰۷	اندازه شرکت
-۲/۶۳۷	-۱/۶۳۲	۱/۱۸۰	۰/۳۳۴	اهرم مالی
-۱/۲۵۷	-۰/۷۹۰	-۱/۹۰۹	-۱/۵۲۵	نسبت جمع موجودی‌ها و حسابهای دریافتی
-۰/۵۳۰	-۰/۰۵۶	۰/۹۸۲	۰/۱۳۶	نسبت دارایی‌های جاری بر بدھی‌های جاری
-۲/۶۷۵	-۱/۱۱۸	۰/۸۹۶	۰/۳۸۴	زبان
-۰/۴۱۰	-۰/۰۸۵	-۲/۰۱۳	-۰/۰۵۹۸	شرکت فرعی
۰/۴۳۳	۰/۰۹۹	۰/۰۴۰	۰/۰۱۲	لگاریتم طبیعی سن شرکت
۳/۵۲۹	۱/۵۰۷	-۱/۱۳۰	-۰/۰۸۵	تمرکز مالکیت
در نظر گرفته شده است		در نظر گرفته شده است		متغیرهای ساختگی صنعت
در نظر گرفته شده است		در نظر گرفته شده است		متغیرهای ساختگی سال
۰/۱۳۳		۰/۱۵۴		ضریب تعیین مکافدان
۱۲۲/۸۷۹		۷۸/۴۵۶		آماره LR
۰/۰۰۰		۰/۰۰۰		سطح معناداری (آماره LR)

بررسی فرضیه سوم: بر اساس نتایج، ضریب متغیر مالکیت خانوادگی $0/92$ به دست آمده که نشان‌دهنده تأثیر مثبت مالکیت خانوادگی بر خطای حسابرسی نوع اول است و در سطح خطای ۵ درصد، آماره Z ضریب متغیر مالکیت خانوادگی، در مدل معنادار است. با توجه به محاسبات انجام شده، نمی‌توان در سطح خطای ۵ درصد فرضیه سوم را تأیید کرد. به بیان دیگر، برخلاف فرضیه سوم پژوهش، مالکیت خانوادگی با احتمال رخداد خطای حسابرسی نوع اول رابطه مثبت و معناداری دارد. این یافته می‌تواند به قدرت چانهزنی نسبی حسابرس در مقابل صاحبکار مرتبط باشد. اغلب شرکت‌های خانوادگی در بورس تهران، در مقایسه با شرکت‌های دیگر (شرکت‌های دولتی و شبه دولتی) کوچک هستند و حسابرس در چنین فضایی احتمالاً قدرت چانهزنی بیشتری در صدور گزارش غیرمقبول دارد.

بررسی فرضیه چهارم: بر اساس نتایج، ضریب متغیر مالکیت خانوادگی $-0/37$ به دست آمده که نشان می‌دهد مالکیت خانوادگی بر خطای حسابرسی نوع دوم تأثیر منفی دارد، اما در سطح خطای ۵ درصد، آماره Z ضریب متغیر مالکیت خانوادگی در مدل معنادار نیست. با توجه به آنچه بیان شد، نمی‌توان در سطح خطای ۵ درصد فرضیه چهارم را تأیید کرد؛ به این معنا که مالکیت خانوادگی با احتمال رخداد خطای حسابرسی نوع دوم رابطه معناداری ندارد.

بررسی فرضیه پنجم: با توجه به نتایج مندرج در جدول ۳، تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه معناداری ندارد و از لحاظ آماری نمی‌توان نقش تعديلی مالکیت خانوادگی را بر رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع اول بررسی کرد؛ بنابراین این فرضیه پنجم آزمون نشد.

بررسی فرضیه ششم: بر اساس نتایج، مقدار ضریب متغیر تعاملی تأخیر در گزارش حسابرسی \times مالکیت خانوادگی، $-1/30$ به دست آمد که نشان‌دهنده تأثیر منفی مالکیت خانوادگی بر رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع دوم است؛ اما در سطح خطای ۵ درصد، آماره Z ضریب متغیر تعاملی تأخیر در گزارش حسابرسی \times مالکیت خانوادگی در مدل معنادار نیست. همچنین عامل تورم واریانس متغیر تعاملی نشان می‌دهد که مشکل همخطی وجود ندارد. بر اساس آنچه بیان شد، نمی‌توان در سطح خطای ۵ درصد، فرضیه ششم را تأیید کرد؛ به این معنا که مالکیت خانوادگی رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و احتمال رخداد خطای حسابرسی نوع دوم را تعديل نمی‌کند.

جدول ۷. نتایج تخمین مدل‌های دوم و سوم پژوهش

نتایج آزمون فرضیه ششم						متغیر	
نتایج آزمون فرضیه چهارم		نتایج آزمون فرضیه سوم					
Z	آماره	Z	آماره	Z	آماره		
-۰/۹۰۴	۲/۲۷۸	-۰/۰۹۳	-۰/۲۱۵	۰/۳۷۵	۰/۸۱۴	مقدار ثابت	
۱/۱۲۵	۵/۸۱۱	-۱/۳۹۰	-۰/۳۷۱	۲/۳۸۰	۰/۹۲۰	مالکیت خانوادگی	
-۲/۰۴۱	-۰/۶۲۰					تأثیر در گزارش حسابرسی	
-۱/۱۴۵	-۱/۲۹۷					تأثیر در گزارش حسابرسی × مالکیت خانوادگی ×	
-۰/۰۰۴	-۰/۰۰۱	۰/۲۰۷	۰/۰۵۸	-۱/۹۹۵	-۰/۷۰۰	مؤسسه حسابرسی معتمد بورس متغیر به طبقه اول	
۰/۹۰۵	۰/۲۰۳	۱/۰۵۵	۰/۲۳۲	-۰/۰۱۵	-۰/۰۰۵	تغییر حسابرس	
-۱/۰۸۹	-۰/۰۸۴	-۱/۳۷۵	-۰/۱۰۶	۰/۵۰۹	۰/۰۳۷	اندازه شرکت	
-۲/۵۸۱	-۱/۵۸۰	-۳/۰۱۳	-۱/۸۳۷	۰/۹۸۹	۰/۲۸۹	اهم مالی	
-۱/۲۵۲	-۰/۷۹۱	-۰/۹۴۳	-۰/۵۶۹	-۲/۱۱۱	-۱/۷۹۵	نسبت جمع موجودی‌ها و حسابهای دریافتی	
-۰/۵۰۶	-۰/۰۵۳	-۰/۶۴۰	-۰/۰۵۶	۰/۶۸۵	۰/۱۰۱	نسبت دارایی‌های جاری بر بدهی‌های جاری	
-۲/۶۸۰	-۱/۱۲۱	-۲/۷۹۳	-۱/۱۶۰	۱/۰۵۹	۰/۴۶۹	زیان	
-۰/۴۲۵	-۰/۰۸۹	-۱/۰۶۴	-۰/۲۱۸	-۱/۸۲۷	-۰/۵۴۹	شرکت فرعی	
۰/۳۳۱	۰/۰۷۷	۰/۴۸۸	۰/۱۱۳	-۰/۲۲۹	-۰/۰۷۱	لگاریتم طبیعی سن شرکت	
۳/۴۷۲	۱/۴۹۷	۳/۷۶۳	۱/۵۹۹	-۱/۳۱۹	-۰/۹۷۸	تمرکز مالکیت	
متغیرهای ساختگی صنعت		در نظر گرفته شده		در نظر گرفته شده			
متغیرهای ساختگی سال		در نظر گرفته شده		در نظر گرفته شده			
۰/۱۳۴		۰/۱۲۶		۰/۱۵۹		ضریب تعیین مک فادن	
۱۲۶/۳۰۶		۱۱۶/۷۷۹		۸۰/۶۰۶		آماره LR	
۰/۰۰۰		۰/۰۰۰		۰/۰۰۰		سطح معناداری (آماره LR)	

با توجه به اینکه مدل‌های پژوهش با بهره‌مندی از رگرسیون لوجیت تخمین زده شده، هنگام تخمین مدل، گزینه وايت نیز انتخاب شده است تا در صورت وجود ناهمسانی واریانس این مشکل برطرف شود.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

صورت مالی تجدید ارائه شده، پیام و نشانه‌ای از قابل انکا نبودن صورت‌های مالی دوره‌های گذشته و کیفیت پایین آنها ارائه می‌دهد. تجدید ارائه صورت‌های مالی دوره‌های قبل، پیامدهای منفی متعددی را برای گروه‌های مختلف به همراه دارد. پژوهش‌های پیشین، عوامل مؤثر بر خطای حسابرسی را آزمون نکرده‌اند، اما خلاً شواهد تجربی درخصوص اثر تأخیر در گزارش حسابرسی با نقش تعدیلی مالکیت خانوادگی بر خطای حسابرسی مشهود است. پژوهش حاضر اثر تأخیر در گزارش حسابرسی همراه با نقش تعدیل‌گر مالکیت خانوادگی را بر خطای حسابرسی (دو نوع اول و دوم)، آزموده است.

تجزیه و تحلیل داده‌های شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، نشان داد بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع اول، رابطه معناداری وجود ندارد؛ اما بین تأخیر در گزارش حسابرسی با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه منفی و معناداری برقرار است. این نتیجه منطبق بر نظریه تلاش حسابرسی است و بیان می‌کند که با کاهش تلاش حسابرسی (تأخیر در گزارش حسابرسی کوتاه‌تر)، احتمال خطای حسابرسی در کشف تحریف‌های با اهمیت در صورت‌های مالی صاحبکار افزایش می‌یابد. این یافته با نتایج پژوهش‌های بلنکلی و همکاران (۲۰۱۴) و احمدی (۱۳۹۴) مطابقت دارد. همچنین بر اساس نتایج، مالکیت خانوادگی با خطای حسابرسی نوع اول رابطه مثبت و معناداری دارد، اما با خطای حسابرسی نوع دوم رابطه معناداری ندارد. سایر یافته‌ها نیز حاکی از آن است که مالکیت خانوادگی رابطه بین تأخیر در گزارش حسابرسی و خطای حسابرسی نوع دوم را تعدیل نمی‌کند. این نتیجه نشان می‌دهد که برخلاف پیش‌بینی تئوری نمایندگی، مالکیت خانوادگی در ایران، در کاهش خطای حسابرسی نقشی ندارد.

پژوهش حاضر دامنه پژوهشی ارزشمندی را برای پژوهش‌های آتی ایجاد کرده است. این پژوهش فقط اثر تأخیر در گزارش حسابرسی را بر خطای حسابرسی آزموده است، پژوهش‌گران آتی می‌توانند اثر سایر عوامل مانند دوره تصدی حسابرس، تخصص حسابرس در صنعت، حق‌الزحمه حسابرس و... را بر خطای حسابرسی بررسی کنند. در زمان انجام این پژوهش، شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در اغلب سال‌ها در شرایط رکود تورم و تحریم قرار داشته‌اند، اثر متغیرهای کلان اقتصادی بر خطای حسابرسی موضوعی است که می‌تواند در پژوهش‌های آتی مدنظر قرار گیرد.

یافته‌های پژوهش دستاوردهای مهمی را برای فعالان حرفه و قانون‌گذاران ایرانی دارد. به سهامداران، ذی‌نفعان و کلیه استفاده‌کنندگان از صورت‌های مالی پیشنهاد می‌شود، هنگام تصمیم‌گیری در خصوص خرید و فروش سهام، اعطای اعتبار و...، به شاخص‌هایی نظیر تأخیر در

گزارش حسابرسی، مالکیت خانوادگی و خطای حسابرسی در تجزیه و تحلیل‌های مربوطه، توجه ویژه‌ای داشته باشد. همچنین از آنجا که تأخیر در گزارش حسابرسی می‌تواند بر نتایج حسابرسی اثرگذار باشد، به نهادهای ناظر (مانند سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان حسابرسی، انجمن حسابداری رسمی و...) پیشنهاد می‌شود به این موضوع توجه کنند.

در این پژوهش برای نمونه‌گیری از روش حذف سیستماتیک استفاده شده است، از این رو برخی از صنایع مانند واسطه‌گری‌های مالی از دایرة بررسی حذف شدند؛ بنابراین در تعیین نتایج به کل صنایع باید احتیاط لازم به عمل آید. با توجه به اینکه در پژوهش حاضر برای اندازه‌گیری خطای حسابرسی، از ردیابی مورد به مورد بندهای شرط گزارش حسابرسی سال جاری با تعديلات سنواتی سال بعد استفاده نشده، ممکن است سنتجه‌های به کار رفته در این پژوهش برای اندازه‌گیری خطای حسابرسی، با خطای اندازه‌گیری آلفا و بتا مواجه شوند.

منابع

- احمدی، م. (۱۳۹۴). بررسی ارتباط بین تأخیر غیرعادی در گزارش حسابرسی و تجدید ارائه آتشی صورت‌های مالی در بورس اوراق بهادار تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اصفهان.
- حساس یگانه، ی؛ غلامزاده لداری، م. (۱۳۹۱). ارزیابی جامع کیفیت حسابرسی در ایران: فرضت‌های تحقیقانی. دهمین همایش ملی حسابداری ایران، تهران: دانشگاه الزهرا.
- رحمانی، ح؛ بخردی نسب، و. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر تأخیرات عادی و غیرعادی در روند انتشار و ارائه گزارش حسابرس بر استقلال حسابرس. *دانش حسابرسی*، ۱۷(۶۷)، ۲۸۵-۲۶۵.
- رفیعی، ا؛ صفر زاده، م. (۱۳۹۳). تجدید ارائه صورت‌های مالی و عوامل مؤثر بر آن در صنایع مختلف. *دانش حسابرسی*، ۱۴(۵۵)، ۱۹۸-۱۷۵.
- صفری گرایی، م. (۱۳۹۶). بررسی تأخیر غیرعادی گزارش حسابرسی و تجدید ارائه صورت‌های مالی آتشی: نقش تعديلی وابستگی اقتصادی و تخصص صنعت حسابرس. *دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت*، ۶(۲۳)، ۱۶۸-۱۵۵.
- عبدلی، م؛ فعال قیومی، ع؛ پرتوى، ن. (۱۳۹۲). تأثیر ویژگی‌های حسابرس بر تجدید ارائه صورت‌های مالی. *فصلنامه بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۲۰(۳)، ۸۵-۱۰۰.
- کردستانی، غ؛ آزاد، ع؛ کاظمی، م. (۱۳۸۹). آزمون تجربی اهمیت تعديلات سنواتی در بازار سرمایه. *مجله تحقیقات حسابداری و حسابرسی*، ۲(۸)، ۷۳-۶۲.

گجراتی، د. (۱۳۹۵). مبانی اقتصادسنجی، جلد دوم، ترجمه همید ابریشمی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

مهردوی، غ؛ دهقانی سعدی، ع. (۱۳۹۵). نقش میانجی‌گری تأثیر غیرعادی در ارائه گزارش حسابرسی در تبیین رابطه بین کیفیت سود و ارزش شرکت. *دانش حسابداری*، ۷ (۲۶)، ۱۳۰-۱۰۷.

مهر آذین، ع؛ قبديان، ب؛ فروتن، م. (۱۳۹۲). مالکیت خانوادگی، غیرخانوادگی شرکتها و مدیریت سود. *دانش حسابرسی*، ۱۳ (۵۲)، ۱۷۰-۱۵۳.

نمازی، م؛ محمدی، م. (۱۳۸۹). بررسی کیفیت سود و بازده شرکت‌های خانوادگی و غیرخانوادگی پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. *مجله پیشرفت‌های حسابداری دانشگاه شیراز*، ۲ (۲)، ۱۹۴-۱۵۹.

نوروش، ا؛ کرمی، غ؛ مهرانی، س؛ شهریاری، م. (۱۳۹۶). مرور جامع بر حسابرسی. تهران: نگاه دانش.

References

- Abdoli, M., Faal-Ghayumi, A., Partoie, N. (2013). The effect of auditor characteristics on restatement of financial statements. *Journal of Accounting and Auditing Review*, 20 (3), 85-100. (in Persian)
- Ahmadi, M. (2015). *Relationship between abnormal audit report lag and restatement of financial statements in firms listed on Tehran Stock Exchange*. M.A. Thesis, Islamic Azad University. (in Persian)
- Anderson, R.C, & Reeb, D.M. (2003). Founding-Family Ownership and Firm Performance: Evidence from S&P 500. *The Journal of Finance*, LVIII (3), 1301-1328.
- Banimahd, B., Moradzadehfard, M., Zeynali, M. (2012). Audit Report Lag and Auditor Change: Evidence from Iran. *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, 2(12), 12278-12282.
- Blankley, A. I., Hurtt, D. N. & MacGregor, J. E. (2012). Abnormal audit fees and restatements. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 31 (1), 79–96.
- Blankley, A. I., Hurtt, D. N., & MacGregor, J.E. (2014). The relationship between audit report lags and future restatements. *Auditing: A Journal of Practice & Theory*, 33 (2), 27–57.
- Bowrin, A.R. & King, J. (2009). Time pressure, task complexity, and audit effectiveness. *Managerial Auditing Journal*, 25(2), 160 – 181.
- Gujarati, D. (2016). *Basic Econometrics*. Translated by Hamid Abrishami, Tehran: Tehran University Press.

- Hassas-Yeganeh, Y., & Gholamzadeh Delari, M. (2012). Comprehensive evaluation of audit quality in Iran. *10th National Conference in Accounting*, Alzahra University, Tehran. (*in Persian*)
- Hung Chan, K., Luo, W.V., & Mo, P.L.L. (2015). Determinants and implications of long audit reporting lags: evidence from China. *Accounting and Business Research*, 46(2), 145-166.
- Khan, A. & Subramaniam N. (2012). Family firm, audit fee and auditor choice: Australian evidence. *Financial Markets & Corporate Governance Conference*. Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=1985776>.
- Knechel, W.R., & Payne, J.L. (2001). Additional evidence on audit report lag. *Auditing: A Journal of Practice and Theory*, 20, 137-146.
- Kordestani, Gh., Azad, A., & Kazemi, M. (2010). The importance of prior period adjustments in capital market. *Journal of Accounting and Auditing Research*, 2 (8), 62-73. (*in Persian*)
- Lambert, T. A., Jones, K. L. & Brazel, J. F. (2013). *Unintended Consequences of Accelerated Filings: Are Involuntary Reductions in Audit Delay Associated with Reductions in Earnings Quality?* Available in: ssrn. DOI: 10.2139/ssrn.963402.
- Lin, Y-H., Lin, S., Fornaro, J.M., Huang, H-W. S., (2017). Fair value measurement and accounting restatements. *Advances in Accounting*, 38, 30-45.
- Mahdavi, Gh., & Dehgani, A. (2016). The moderating role of audit report lag in relation between earnings quality and firm value. *Journal of Accounting Knowledge*, 7 (26), 107-130. (*in Persian*)
- Meher Azin, A., Gobadian, B., & Froutan, M. (2013). Family and non-family firms and earnings management. *Journal of Audit Knowledge*, 13 (52), 153-170. (*in Persian*)
- Mohammad Rezaei, F. & Mohammad Saleh, N. (2016). Audit report lag: the role of auditor type and increased competition in the audit market. *International Journal of Auditing*, 20(1), 87, 100.
- Mohammad Rezaei, F., Moh-Saleh, N., & Ahmed, K. (2018). Audit firm ranking, audit quality and audit fees: Examining conflicting price discrimination views. *The International Journal of Accounting*, Forth coming.
- Namazi, M., Mohammadi, M. (2010). Earnings quality and return of family and non-family firms in listed firms in Tehran Stock Exchange. *Journal of Advances in Accounting*, 2 (2), 159-194. (*in Persian*)

- Noravesh, I., Karami, Gh., Mehrani, S. & Shahbazi, M. (2017). *Comperhensive review on accounting*, Negah-Danesh, Tehran. (*in Persian*)
- Rafei, A. & Safarzadeh, M. (2014). Financial statements' restatements and its factors in different industries. *Journal of Audit Knowledge*, 14 (55), 175-198. (*in Persian*)
- Rahmani, H. and Bekhadi Nasab, V. (2016). Abnormal audit report lag on auditor indepence. *Journal of audit knowledge*, 17(67), 265-286. (*in Persian*)
- Safrai Garaieli, M. (2017). Abnormal audit report lag and restatement of financial statements: The moderating role of economic bonding and audit specialization. *Journal of Accounting and Auditing Knowledge*, 6 (23), 155-168. (*in Persian*)
- Sharad, K. (2014). The Timeliness of Quarterly Financial Reports of Companies in Malaysia. *Working Paper*. Online at www. ssrn. com.
- Wang, D. (2006). Founding Family Ownership and Earnings Quality. *Journal of Accounting Research*, 44 (3), 619-656.